

Kis Jézusom

Kis Jézusom, add meg nekem,
Hogy két sóvárgó bus szemem
Ködön, homályon által szálljon:
Ad meg nekem, hogy Rád találjon!

Látod, a sok száz év után
Távol csillagod oly halovány.
A testem gyenge, ha kész is a lélek,
Csak messziről hangzik az angyali ének.

Pedig úgy vágyom már lenni Veled,
Csókolni áldott kis kezedet,
Sárba, hidegbe úgy reszket a lélek,
Meglélni, óh Jézusom, hol lehet Téged?

Szent mosolyodat kire hagytad?
Szemed isteni báját — mond — kinek adtad?
Meleg, puha lelked tiszta havát,
Szent kicsi ajkad bölcs égi szavát?

Áldlak, hogy a sárba, a ködbe
Őket helyezéd öröködbe,
Hogy adtad, óh Jézusom, hála neked:
Kis tükreidet: a gyermekeket!

Harangi László.

Záporcső

Megy az utcán órnás ernyő,
Fúj a szél és hull az eső,
Röpit sapkát, kalapot,
A nagy ernyő imbolyog!
Hát alatta mi lehet?
Mi lehet? — két kis gyerek!

Egymás mellett mennek szépen
Ernyőt fognak kéz a kézben,
Ahogy anyjuk meghagyta,
Meghuzódnak alatta.
Erős a szél, víz pereg,
Pityereg a két gyerek.

Fúj a szél ravaszul, orvul,
— Jaj, Az ernyő most kifordult!
Az eső el nem unja,
S egyre hullik a nyakukba.
Ilyet ugyan ki szeret?
— Pityereg a két gyerek.

Megsajnálja a szél őket
Szétkergeti a felhőket:
Kisüt a nap és ragyog,
Szárítja a kalapot!
A két gyerek mit tehet?
Nagyot, vidámat nevet!